

חזון לאישה שחיה את מי שהיא נולדה להיות

אני מתעוררת לבית שנעים לי בו, יצרתי חיים שתואמים אותי, חיים בהם כל מה שאני מרגישה או רוצה חשוב.

אני לוקחת אחריות על המציאות, מתמקדת בהווה ובעשייה, מכוונת מטרה שמקורה פנימי, מתמידה בגמישות מתוך אמונה שלמה בחזון שלי - אני מסוגלת לכל מה שארצה ואחליט.

אני מחוברת למנהיגה שבי, נוח לי עם העוצמה שלי, אני חיה את חיי ללא תירוצים והתנצלויות, אני יודעת מה אני רוצה, אני מכירה ביכולות שלי ובכוח ההשפעה העצום שלהן.

אני יודעת לעצור כשצריך ולתת לי אהבה. אני מזהה מה אני צריכה בשביל להתמלא מחדש ונותנת לי את זה בפשטות, גם אם זה פוגע בעשייה או בנתינה לאחר, כי מה שחשוב זה לא כמה הספקתי אלא איך אני הרגשתי כשעשיתי את זה.

אני מאפשרת ליחסים עם האנשים הקרובים לי להיות חלק משמעותי בחיי, אני לא מנהלת את היחסים אלא נוכחת בהם בקרבה פשוטה, אני לא עובדת בהם כי הם יחסים שיוונים שבהם לפעמים אני מובילה ולפעמים אני נחה, נשענת, שם אני לא נלחמת או מוותרת. אני פשוט בה, אני לא פחדת להראות פגיעות.

אני אהובה כי אני קיימת, בלי קשר למה עשייתי היום, מקבלת את כל החלקים שבי, ומבטאת אותם בחופשיות בעולם.

אני בהכלה לקשיים שלי, מבינה שהם פתח לשינוי, אני יודעת לזהות אותם, לחקור אותם ולנהל אותם. אני לא מדחיקה וגם לא מאפשרת למחשבות השליליות שלי לצבוע את כל חיי - אני מבינה שהן רק מחשבות. אני יודעת להיות שם עבורי ולווסת את עצמי, ללא תלות באחרים.

אני לומדת לבטא את עצמי בעולם כי אני ממש חכמה וחשוב שהעולם ישמע אותי. אני חיה בקלילות את מי שאני אני - נושמת, שרה ורוקדת כאורך חיים. אני מקשיבה ללב ולגוף שלי. הם גם מחליטים יחד איתי את הקצב.

אני יודעת לעורר את האהבה שבי ולפעול מתוכה, כשמתעוררים פחדים אני מוציאה אותם לאור כדי שלא יגדלו ויהפכו לחרדה. אני יודעת לתת להם שמות, להשתפר בזכותם אבל לא לתת להם לשתק אותי ואת זה אני יודעת לעשות כי אני מכניסה לחיי תנועה.

אני בדרך, אני על הגשר למקום שלי ואני נהנית מהדרך הזאת. מכירה בטוב ורואה תוצאות קטנות בדרך למקום שלי.

אני חיה את האישה שנולדתי להיות. לפעמים יש קושי אבל אני לא מאפשרת לו להפוך לסבל משום שאני מכירה בכוחות שלי.

אני אוהבת את עצמי ללא תנאים. זאת אומרת שאני יכולה לתת לעצמי את מה שאני צריכה, בכל רגע בחיי, ללא קשר לאופן שבו תפקדתי היום וכמה הצלחתי לרצות את האנשים שסובבים אותי.

אני מבינה שכרגע יש פער בין מי שאני למי שאני רוצה להיות אבל אני סוגרת את הפער הזה בסבלנות ובכבוד לרגשות הלא נעימים והנעימים במסע שלי.

אני לא אשמה. מותר לי לחיות את חיי כמו שאני מבינה, אני מגבילה את הנתונה שלי לפי מה שמתאים לי וזה בסדר.

אני מנהיגה את הצוות שלי - הגוף, הלב, הראש, הדמויות השונות שבתוכי, הקולות, המחשבות. אני לומדת את מקור הדמויות ובכך מנמיכה את קולם כשצריך, נפרדת מחלקן, לא מזדהה איתם אלא מנהלת אותן.

אני אישה שיודעת. אני לא צריכה עצות, אני צריכה עזרה להתחבר לעצמי מחדש.

אני אוהבת את עצמי, מלאת תחושת ערך פנימית ולא זקוקה לאישורים חיצוניים תכופים.

אני פועלת ומחוברת למהות ולחזון שלי. אני לא פועלת רק מתוך זרימה עם המחשבות היומיומיות וזה מחבר אותי לכוחות עצומים שגלומים בי.

אני מכירה ומבינה את הייעוד שלי, מבינה "למה נולדתי" ופועלת מתוך זה - החוזקות, התשוקות, הערכים, הייחודיות.

אני נוכחת ברגע הזה, לא מודאגת ומתכננת בקפידה את הרגעים הבאים אלא זורמת עם החיים כי אני סומכת על עצמי שאגיע בדיוק למקום שעלי להיות בו.

החיים שלי הם הרפתקה גדולה ולא מבחן. אני חוקרת אותם בסקרנות, לומדת עוד ועוד מה מעניין אותי ומהן המתנות הייחודיות שבאתי לתת לעולם באהבה.

אני סומכת על המצפן הפנימי שלי שייקח אותי למקומות מופלאים.

אני לא יודעת איך תיראה הדרך אבל אני סומכת על עצמי, על האינטואיציה שבי ועל הדרך, גם אם היא לא ברורה או בשליטתי. אני זוכרת מי אני וזה מספק אותי.